

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966985424/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

jeg alt fandt meere og meere Behag i dette Arbeyde, saa over-
satte jeg Vinteren derpaa hans *Poete Campagnard*, og gav Begge
Stykkerne til det Danske *Theatre*.

Først i Aaret 1762 Blev min Moder syg, og maatte holde Sen-
gen indtil den 13de *October* da Gud kaldte hende. Denne Sygdom
havde kostet min Fader uendelig meget. Sygdommen Begyndte
med en stærk *Inflamations* Feber; et lidet Glas med *Spiritus*, som
kostede 2Rdr Blev hver Tiime skænket paa en glocheed *Serviet* og
Lagt paa hendes Mave, hvor længe altsaa slig en Flaske varede,
kan De let slutte, i den Brændende Heede som hun udstod fandt nun
ingen anden lindring end at faae sig og Sengen overstænket med
Luendel Vand, og dette maatte skee saa ofte, at jeg vidner Dem
for Gud, at der i de første tre til fiire Uger Blev i hver 24 Tiimer
forbrugte fem Glas og derover. Foruden det de andre *Medica-*
menter og de med slig en Hoved Sygdom forbundne Omstændig-
heder, som Aareladen, *Igler* og *Lavements* kostede, kom endnu
det til, at hendes gode Venner kom hver Eftermiddag og saac til
hende, saa vi hver Aften havde tie til tolv Mennesker til Bords.
Min Fader havde alt i alt 400Rdr om Aaret; da hun nu døde, og
Begravelses Omkostninger kom til, saa indsaae jeg lettelig
at Sviene af dette Saar, vilde trække sig langt ud, og at det vilde
Blive ganske ulægeligt, dersom jeg ikke fik dette store Sælskab
jaget af Huuset. Forestillinger vidste jeg meget godt, nyttede
ikke, og at mit Svar vilde blive: at han ingen Hovmester behøvede;
jeg maatte altsaa opirre hans Forfængelighed, og dette gjorde
jeg ved at tale om, hvor lidet venskabeligt det var, at de Folk,
som havde ædt hos Os den heele Sommer, ikke skulde nu, da de
vidste, at han ingen offendtlige Stæder kunde komme paa, een
Aften Bede ham til sig uden De fik Maaltid for Maaltid. Da
jeg mærkede at dette virkede gik jeg videre, og viiste ham, at
det ikke var hans Person og Omgang, men hans gode Maałtider

- de fandt Behag i, hvorpaa han ganske drog sig ud af disse kost
Bare Selskaber.
- 26 Den Dag Gud kaldte min Moder, Blev Lands Bye Poeten spillet
første Gang. Den Bekom et overmaade stort Biefald, og *Luxdorph*
paa stod imod salig *Conférents* «Raad» *Bartholin*, at nogen maatte have
hiulpen mig, siden der skulde en øvet Poet til at giøre et slet
5 Vers med Kunst, og vedligeholde det Latterlige, som *Destouches*
havde lagt i Originalen. *Bartholin* derimod tilbød sig at vædde saa
høyt som han vilde, at jeg selv havde giort dem siden jeg gav mig
ud derfor. Da nu *Bartholin* kom for at *condolere* efter min
Moders Død, bad han mig paa min Ære og Samvittighed at sige ham
10 om nogen havde giort de Vers for mig. Jeg forsikkrede ham, som
jeg og med Sandhed kunde, at ikke engang noget Menneskeligt Øye
uden mit havde seet dem da jeg leveerte Stykket til *Theatret*. Det
store Rye, der i alle Selskaber gik af denne Oversættelse, var Aarsag
i, at *Reverdil* Bragte mig *Soliman* den Anden og Bad mig oversætte
15 den, som jeg ogsaa gjorde, og gav ham en Afskrift af det, som han
Lod trykke men, efter min Begiering, uden mit Navn.
- Om Sommeren 1763 spiiiste min Fader hos Greve *Moltke*, hvor der
Blev talt meget om *Abels* Død af *Gesner*. Da min Fader kom hjem
Lod han den hente hos *Philibert*, og da han havde læst den, bad han
20 mig at oversætte den. Jeg søgte at undslaae mig derfor, og sagde,
at den Franske var en Oversættelse, saa maatte Værket tabe for
meget ved at oversættes af det. Men denne Jndvendning Betog han
mig snart; thi nogle Dage efter gik [gik] han paa Børsen og hentede
Originalen, saa jeg nu ingen videre Undskyldning havde. Jmidlertid
25 var min Ven og Læremester *Bornemann* Blevet gift, men den
Varme og Fornøyelse hvormed han ved alle Leyligheder talte om
mig og Berømte mig, gjorde hans Konc, som hun selv fortalte mig
da vi Blev kiendte, overmaade *Jaloux*, og da hun yttrede det for ham,
Lovede han, at han for at overtyde hende om, hvor ugrundet denne